

بررسی تطبیقی میزان خطا بین معاینه مریبان و کارشناسان بینایی

سنجدی در اجرای طرح تنبیلی چشم استان اردبیل، ۱۳۸۱

فیدرورز امانی^۱، دکتر سعید صادقیه^۲، دکتر احمد اعظمی^۳، دکتر حبیب اجاقی^۴

چکیده

زمینه و هدف: سازمان بهزیستی کشور همه ساله طرح پیشگیری از تنبیلی چشم را به اجرا من گذارد. در راستای اجرای طرح آمبیلوپی این احتمال وجود داشت که بعضی از مریبان در مراحل اجرایی طرح سنجش بینایی خطاها را جزئی داشته باشند و چون تا کنون در استان اردبیل مطالعه ای در زمینه بررسی تطبیقی میزان خطا بین معاینه مریبان با کارشناسان بینایی سنجی صورت نگرفته بود بنابراین مطالعه حاضر در راستای بدست آوردن میزان خطا احتمالی انجام گرفت و هدف از این مطالعه کاوش این اختلاف و برنامه ریزی بهینه برای انجام بهتر طرح آمبیلوپی در سال های بعد و همچنین رفع کمبودها و نواقص احتمالی اجرای طرح آمبیلوپی بود.

روشن کار: این بررسی در ۲۶۰ مهد کودک شهرستان اردبیل با استفاده از نمونه گیری تصادفی ساده بر روی ۲۶۰ کودک انجام گرفت. روش معاینه چندین صورت بود که پس از معاینات اولیه توسط مریبان همان کودکان با یک فاصله زمانی دوباره توسط کارشناسان بینایی سنجی بوسیله رتینوسکوپی و نوک انگشت معاینه شدند و اطلاعات مورد نیاز به صورت پرسشنامه ای در دو نوبت هم برای معاینه مریبان و هم برای معاینه کارشناسان بینایی سنجی، جمع آوری و نتایج با استفاده از آزمون های X^2 و آنالیز واریانس در نرم افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل گردیدند.

یافته ها: در این مطالعه ۵۱/۲٪ پسر و ۴۸/۸٪ دختر بودند. ۵/۶۳٪ مهد ها خصوصی و بقیه وابسته به آموزش و پرورش بودند. ۱۳/۸٪ کودکان معاینه شده عینکی و ۸/۱٪ تحت نظر پزشک بودند. ۴/۳۶٪ مهد ها فاصله استاندارد معاینه را رعایت نکرده بودند. ۱۸/۸٪ مریبان از مهارت کامل برخوردار نبودند. ۱۳/۲٪ کودکان آستیگماتیسم، ۳/۴٪ انحراف چشم، ۴/۳٪ تنبیلی چشم و ۵/۳٪ کودکان دارای ضعف بینایی بودند. بین مراحل کلی معاینه مریبان با بینایی سنج ها ۷/۱۷٪ اختلاف وجود داشت که این اختلاف ناشی از عواملی بوده است که به آنها اشاره شده است.

نتیجه گیری: با توجه به میزان خطا بین معاینه مریبان و کارشناسان بینایی سنجی در مطالعه حاضر ضروری است مسئولین اجرایی برای اجرای طرح آمبیلوپی در سال های آینده برنامه ریزی دقیق و کاملتری داشته باشند.

واژه های کلیدی: آمبیلوپی، خطا سنجش بینایی، انحراف چشم

۱- مؤلف مسئول: مری آمار زیستی دانشکده پزشکی- دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

۲- متخصص پزشکی اجتماعی و پیشگیری سازمان بهزیستی استان اردبیل

۳- استاد یار گروه داخلی دانشکده پزشکی- دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

۴- استاد یار گروه چشم دانشکده پزشکی- دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

از اجرای نمونه گیری تصادفی در دو مرحله، تعداد ۲۶۰ نفر از کودکان از مهد کودک های شهر اردبیل انتخاب و پس از معاینات اولیه توسط مریبیان بعد از یک فاصله زمانی همان کودکان دوباره توسط کارشناسان بینایی سنجی بوسیله رتینوسکوپی و نوک انگشت معاینه شدند. البته لازم به ذکر است که طبق برنامه مشخصی روش معاینات برای همه معاینه کنندگان به صورت واحد و طی جزو از خاص ارسال گردیده بود.

اطلاعاتی نظیر جنس، سن، نوع مهد، حدت بینایی، طریقه معاینه و اطلاعات لازم درباره اتفاق معاینه به صورت پرسش نامه ای جمع آوری و ثبت گردیدند. پرسش نامه ها در دونوبت یکبار برای معاینه مریبیان و باز دیگر برای معاینه کارشناسان بینایی سنجی به همراه سوالاتی در مورد آمبليوپي، انحراف چشم، ضعف بینایي (نژديك بیني، دوربيني و آستيگماتيسم) تكميل گردید و در نهايى اطلاعات جمع آوری شده به صورت آمار توصيفي در قالب جداول و با آمار استنباطي به صورت استفاده از آزمونهاي آناليز واريانس و کاي دو با استفاده از نرم افزار آماري SPSS تجزيه و تحليل گردیدند.

يافته ها

بر اساس نتایج بدست آمده از مطالعه، ۵۱٪ کودکان معاینه شده پسرو بقیه (۴۸٪) دختر بودند. ۶۳٪ مهد ها خصوصي و ۳۶٪ وابسته به آموزش و پرورش بودند. ۱۳٪ کودکان معاینه شده عينکي و ۱٪ تحت نظر پزشك بودند. ۴٪ مهد ها بدون رعایت فاصله استاندارد تابلو از زمین (۹۰ سانتي متر) چشم کودکان مورد مطالعه را معاینه کرده بودند، به طوريكه که ۶۰٪ کودکان با فاصله استاندارد و بقیه با فاصله های ۱۵۰-۱۳۰ سانتي متری معاینه شده بودند که در اين ميان ۱۳٪ مهد ها خصوصي و ۷٪ وابسته به آموزش و پرورش بودند. ۸۱٪ مریبیان

مقدمه

آمبليوپي شایع ترين علت کاهش دید در افراد كمتر از ۴۵ سال است و شیوع آن بسته به جمعیت مورد مطالعه متفاوت است [۱]. بر اساس آمار موجود، ۲-۲/۵ درصد کل افراد در آمریكا به این بیماری مبتلا هستند [۲]. شیوع آن در کودکان ۱-۲ درصد بوده و علت شایع آن استرایسیم و اینزومتروپی است. شیوع بالای آمبليوپي، آنرا در صدر علل کاهش دهنده بینایي در بچه ها قرار داده است که سبب کاهش دید در یک چشم و کاهش دید دو چشمی می گردد [۳]. تشخيص و درمان زود هنگام تاثير زیادي در پیش آگهی آمبليوپي دارد و بدون آن بیماری ممکن است غیر قابل درمان یا سبب نقصان بینایي در تمام عمر شود. در اکثر موارد آمبليوپي را می توان در دهه اول زندگی درمان نمود و هرچه درمان زودتر شروع شود احتمال موفقیت آن بیشتر است. بعضی محققین پیشنهاد می کنند درمان از خانه و اوایل کودکی آغاز گردد [۴]. مطالعات متعددی انجام شده اند که بر لزوم غربالگری کودکان قبل از مدرسه جهت تشخيص زود هنگام آمبليوپي تاکيد می کنند [۵-۶].

در استان اردبیل تا کنون مطالعه اي در زمینه بررسی تطبیقی و سنجش اختلاف معاینه مریبیان با کارشناسان بینایي سنجی صورت نگرفته بود. بنابراین بررسی حاضر در راستاي برآورد ميزان اختلاف سنجش معاینه توسط مریبیان و کارشناسان بینایي سنجی انجام گرفت و هدف از اين مطالعه کاهش ميزان اين اختلاف و برنامه ریزی بینه برای انجام بهتر طرح آمبليوپي در سال های آتی و همچنین رفع کمبودها و نواقص احتمالي اجرای طرح بوده است.

مواد و روش ها

این بررسی در ۲۲ مهد کودک (۱۴ مهد خصوصي و ۸ مهد وابسته به آموزش و پرورش) انجام گرفت. پس

جدول شماره ۴. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی اختلاف مابین معاینه مریبان و بینایی سنج ها به تفکیک نوع فاصله از محل نشستن کودک

فاصله	خیر	بلی	جمع	وجود اختلاف
۳ متر با آینه	۹	۱۷	۲۶	
۶ متر	۳۷	۱۹۰	۲۲۷	
جمع	۴۶	۲۰۷	۲۵۳	P = 0.03

یکی از معیار های سنجش معاینه عدم حضور کودکان در اتاق معاینه بود که ۷۸ کودک (۳۰/۸٪) با حضور همه کودکان معاینه شده بودند (جدول شماره ۳). بر اساس مطالعه حاضر کودکانی که در فاصله ۳ متری معاینه شده بودند ۲/۷۳ برابر نسبت به کودکانی که در فاصله ۶ متری معاینه شده بودند، در معرض خطای سنجش بینایی قرار داشتند (جدول شماره ۴).

بحث

طرح کشوری پیشگیری از تنبی چشم توسط سازمان بهزیستی استان اردبیل در سال ۱۳۷۹ بر روی ۷۹۵۷ کودک ۶-۳ ساله انجام گرفت. در این طرح تعداد ۸۷۱ نفر از کودکان در معاینه توسط مریبان مشکوک بودند که تنها ۲۷۴ نفر از آنها توسط اپتومتریست مشکوک تلقی شدند و اختلاف کلی بین معاینه مریبان و کارشناسان بینایی سنجی در این طرح ۵۳٪ بوده است. این رقم در سال ۱۳۸۰ به ۲۵/۵٪ کاهش یافته است. همچنین در مطالعه سال ۱۳۷۸ تعداد ۳۷۳ نفر (۴/۹٪) از کودکان توسط کارشناسان بینایی سنجی مشکوک به آمبليوپي که از اين تعداد ۱۲۶ نفر (۱/۱٪) توسط چشم پزشك آمبليوپي تشخيص داده شدند [۷]. پژوهش حاضر نشان داد که بین معاینه مریبان و بینایی سنج ها در تشخيص صحیح آمبليوپي و بیماری های چشم ۱۷/۷٪ خطا وجود داشت که این اختلاف ناشی از عواملی است که به آنها اشاره شد. همچنین این تحقیق نشان داد که ۳/۴٪ کودکان ۳-۶ سال مهد کودک های

از مهارت کامل برخوردار بودند و ۱۸/۸٪ مریبان از مهارت لازم برای معاینه چشم کودکان برخوردار نبودند (جدول ۱). بر اساس یافته های مطالعه ۱۳/۲٪ کودکان معاینه شده آستیگماتیسم، ۴/۳٪ انحراف چشم، ۵/۵٪ ضعف بینایی و ۴/۳٪ تنبی چشم داشتند که از آنها ۱/۹٪ کودکان دارای آمبليوپي در هر دو چشم، ۱/۲٪ در چشم چپ و ۰/۳٪ در چشم راست بودند (جدول شماره ۲). بین معاینه چشم کودکان مورد مطالعه توسط مریبان و بینایی سنج ها در ۴۶ کودک (۱۷/۷٪) اختلاف وجود داشته است که تعداد ۱۹ کودک (۴۱/۳٪) از مهد خصوصی و ۲۷ کودک (۵۸/۷٪) از مهد های وابسته به آموزش و پرورش بوده اند.

جدول شماره ۱. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی کودکان معاینه شده به تفکیک مهارت مریبان

مهارت مریبان	درصد	تعداد
دارد	۲۱۱	۸۱/۲
ندارد	۴۹	۱۸/۸
جمع	۲۶۰	۱۰۰

جدول شماره ۲. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی آستیگماتیسم، انحراف چشم و ضعف بینایی در کودکان معاینه شده توسط بینایی سنج ها

وجود یا عدم وجود	درصد	تعداد
آستیگماتیسم در چشم راست	۹	۳/۵
آستیگماتیسم در چشم چپ	۳	۱/۲
آستیگماتیسم در هر دو چشم	۲۲	۸/۵
آمبليوپي	۹	۳/۴
انحراف چشم	۹	۳/۴
ضعف بینایی	۱۶	۵/۳
جمع	۶۸	۲۶/۱

جدول شماره ۳. توزیع توازن وجود اختلاف بین معاینه مریبان و کارشناسان بینایی سنجی با حضور سایر کودکان در محل معاینه

حضور سایر کودکان	جمع	خیر	بلی
بلی	۲۹	۴۹	۷۸
خیر	۱۷	۱۵۸	۱۷۵
جمع	۴۶	۲۰۷	۲۵۳

آماری، اختلافی بین موارد آمبليوپی در دو جنس پیدا نکردنده [۴].

در مطالعه ای که در یک دوره ۵ ساله در مدرسه چشم پزشکی دانشگاه هند بر روی ۲۶۱۵ دانش آموز زیر ۱۲ سال انجام گردید، تعداد ۶۰۰ نفر از دانش آموزان بین ۳-۶ سال بودند که ۵۰۶ نفر از آنها برای اولین بار در مطالعه سنجش چشم شرکت کرده بودند. نتایج مطالعه حاکی از آن بود که آمبليوپی و استرائيسم به ترتیب در ۱۳ نفر (۰.۲/۶) و ۴۷ نفر (۰.۹/۳) از دانش آموزان وجود داشته است [۱۳].

در مطالعه دیگری که بر روی کودکان ۶-۱۸ ساله انجام شده است، میزان آمبليوپی و استرائيسم به ترتیب ۰.۷/۱ و ۰.۱۲/۱ گزارش شده است [۱۴]. در مطالعه حاضر شیوع تبلی چشم و انحراف چشم ۰.۳/۴ بوده است که نسبت به مطالعات فوق از شیوع کمتری برخوردار است.

بر اساس نتایج بدست آمده از مطالعه ۰.۳۶/۴ از مهدها فاصله استاندارد را رعایت نکرده بود که یکی از علل عمده خطا بین سنجش مریبان با کارشناسان بینایی سنجی همین موضوع بوده است. نداشتن مهارت کافی مریبان در سنجش بینایی کودکان از دلایل دیگر ایجاد خطا بود. در اجرای این طرح مقرر شده بود که کودکان عینکی با عینک معاينه شوند تا مانع ایجاد خطای سنجش گردد که متاسفانه بیشتر مریبان این اصل را رعایت نکرده بودند. لازم است در اجرای طرح در سالهای آینده نسبت به این موضوع دقت بیشتری گردد. اختلاف بین معاينه مریبان و کارشناسان بینایی سنجی در کودکانی که از فاصله ۴ متری معاينه شده بودند نسبت به کودکانی که از فاصله ۳ متری با آينه معاينه شده بودند از نظر آماری معنی دار بوده است (۰.۰۵<P). لذا لازم است ترتیبی اتخاذ گردد که کودکان بیشتر از فاصله ۳ متری با آينه معاينه گرددند تا

شهر اردبیل بر اساس معاینه کارشناسان بینایی سنجی به آمبليوپی مبتلا بودندر مطالعه دکتر رستگار، شیوع آمبليوپی در مدارس ابتدایی استان فارس ۴/۴٪ گزارش شده است [۵] همچنین در مطالعه ای مشابه در استان خوزستان شیوع آمبليوپی ۰.۱/۰۳٪ گزارش شده است [۶]. در مطالعه ای که در سال ۲۰۰۲ توسط مرکز ملی چشم در آمریکا انجام شده است، شیوع آمبليوپی را ۱ - ۴ درصد بسته به نواحی مختلف دانسته اند [۹/۸] که با شیوع آمبليوپی مطالعه حاضر همخوانی دارد.

در مطالعه حاضر تعداد ۴۳ نفر (۰.۱۶/۵٪) کودکان، در بررسی اولیه توسط مریبان به عنوان موارد مشکوک به آمبليوپی به کارشناس بینایی سنجی ارجاع شدند که از این تعداد ۹ نفر (۰.۳/۴٪) تبلی چشم داشتند. در مطالعه مشابهی در استان خوزستان این رقم ۰.۱۶/۷۸٪ بوده است که بعد از معاینه توسط کارشناسان بینایی سنجی فقط ۰.۳/۱٪ کودکان تبلی چشم داشتند [۶].

در مطالعه Latvala و همکاران که در فنلاند انجام گرفت از ۱۴۰۰ کودک بررسی شده ۳/۷۵٪ به عنوان موارد مشکوک ارجاع شده بودند و در نهایت ۰.۷۸٪ کل کودکان مبتلا به آمبليوپی بودند [۱۰]. شیوع آمبليوپی در کودکان قبل از مدرسه و کودکان مدرسه ای در آمریکا در مطالعات مختلف ۱-۴/۸ درصد گزارش شده است [۲]. در مطالعه Preslan در آمریکا شیوع تبلی چشم در کودکان مدرسه ای ۰.۳/۹٪ و در مطالعه دیگری که در عربستان سعودی انجام شده است شیوع آن در کودکان مدرسه ای ۰.۱/۸۵٪ بوده است [۱۱/۱۲].

آزمون آماری نشان داد که اختلاف معنی داری بین موارد آمبليوپی در دخترها (۰.۱/۹٪) و پسرها (۰.۱/۵٪) وجود ندارد. Attebo و همکاران نیز در مطالعه ای که در استرالیا و در جمعیت بزرگسال انجام داده اند از نظر

- 11- Preslan MW, Novak A. Baltimore vision screening project. Leguire Ophthalmology. 1996; 110(1): 105-9.
- 12- Abolfotouh MA, Badwi I, Faheem Y. Prevalence of Amblyopia among school boys in Abha city, Asir region, Saudi Arabia. J Egypt Public Health Assoc. 1994; 64(1-2): 19-30.
- 13- Poe GS. Eye care visits and use of eyeglasses or contact lenses. United States 1979 and 1980. Vital and health statistics. Series 10, NO. 145, DHHS Publication (PHS) 84-1573, Hyattsville, MD: August 1984.
- 14 - Scheiman M, Gallaway M, Coulter R. Prevalence of vision and ocular disorders in a clinical pediatric population. Optom Vis Sci 1992; 69(suppl):108.

اختلاف زیاد ما بین معاینه مریبان و کارشناسان بینایی سنجی کاهش یابد.

منابع

- 1-Von Noorden GK .Biocular vision and ocular mortility 5th ed. St.Louis: Mosby; 1996: 216- 81.
- 2-Rustein RP, Daum KM. Anomalies of biocular vision 5th ed. St.Louis: Mosby; 1996: 7-75.
- 3-Leguire LE, Rogers GL, Bremer DL,Walson P, Hadjiconstantinou NM.Levodopa and childhood amblyopia. J Pediatr Ophthalmol Strabismus. 1992 Sep-Oct; 29(5): 290-8.
- 4- Attebo K, Mitchell P, Cumming R, Smith W, Jolly N, Sparkes R. Prevalence and causes of amblyopia in an adult papulation. Ophthalmology. 1998 Jan; 105(1): 154-9.
- ۵- رستگار جعفر. روش جالب پیشگیری بیماران آمبليوپ و آمار آمبليوپي در استان فارس، ارایه شده در سمینار سالیانه چشم پزشکی، تهران، بهمن ماه ۱۳۷۶.
- ۶- خاتمی نیا غلامرضا. بررسی شیوع و علل آمبليوپي در مهدهای کودک استان خوزستان در سال ۱۳۷۶، مجله علمی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اهواز، شماره ۲۹، اسفندماه ۱۳۷۹، صفحات ۶۹ تا ۷۶.
- ۷- صادقیه سعید. عملکرد پیشگیری از آمبليوپي در کودکان ۳ تا ۶ ساله. مهدهای کودک و آمادگی های استان اردبیل، انتشارات معاونت پیشگیری سازمان پیزیستی استان اردبیل، ۱۳۷۸ ، صفحات ۱۰ تا ۲۰.
- 8- Pediatric Eye Disease Investigator Group. The clinical profile of moderate amblyopia in children younger than 7 years. Arch Ophthalmol. 2002 Mar; 120(3): 281-7.
- 9 - Pediatric Eye Disease Investigator Group. A randomized trial of atropine vs. patching for treatment of moderate amblyopia in children. Arch Ophthalmol. 2002 Mar; 120(3): 268-78.
- 10- Latvala ML, Paloheimo M, Karma A. Screening of amblyopic children and long-term follow- up. Acta Ophthalmol Scand. 1996 Oct; 74(5): 488-92.